

**КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ ЗА СМЕСВАЩАТА КОНФЕРЕНЦИЯ
ЗА ДЕНЯ НА БЛАГОДАРНОСТТА ПРЕЗ 2023 Г.**

Трябва да се съсредоточаваме върху Христос като наш единствен, определен от Бога център, а не върху хора, неща или въпроси, различни от Христос; наслаждението на всесъдържащия Христос е единственото решение за всички проблеми, особено за проблемите, свързани с разделението.

Наслаждението на Господа има много аспекти—наслаждението на Неговото присъствие, наслаждението на живота в божествената романтика, наслаждението на божественото раздаване на Божествената Троица, наслаждението на пиенето от реката на Божието удоволствие, наслаждението от познаването на Божията любов, наслаждението от вършенето на Божията воля, наслаждението от доволството във всякакви обстоятелства и наслаждението от навлизането в радостта на Господа в царството.

Летописът за живота на Йосиф е едно откровение за управлението на Духа, защото управлението на Духа е царуваният аспект на зрелите светии; управлението на Духа (живот на царуване в живота под ограничението и утеснението на божествения живот в реалността на Божието царство) е по-възвишено от всички останали аспекти на Духа.

Предстоящата за нас радост е Господ Исус, Младоженецът, идващ за Своята невеста, която се е приготвила— зрелостта на невестата, изграждането на невестата, праведността на невестата, красотата на невестата и фактът, че невестата е воин, който побеждава Божия враг.

**Конспект на съобщенията
за конференцията по време на Деня на благодарността,
от 23-ти до 26-ти ноември, 2023 г.**

**ГЛАВНА ТЕМА:
НАСЛАЖДЕНИЕТО НА ХРИСТОС
И НАШИЯТ РАСТЕЖ В ЖИВОТА ЗА ДОСТИГАНЕТО ДО ЗРЯЛОСТ**

Първо съобщение

**Наслаждението на всесъдържащия Христос
като уникалното решение на всички проблеми в църквата**

Пасажи от Писанията: 1 Кор. 1:2, 9; 2:9-10; 13:1-8; Ер. 2:13; Плач. 3:22-24

- I. Първото Послание към Коринтяните е книга, посветена на наслаждението на всесъдържащия Христос като уникалното решение на всички проблеми в църквата; в Своето възстановяване Бог възнамерява да възстанови Христос като уникалния център на Божията икономика и като всичко за нас, като наш дял за наше наслаждение—1:2, 9, 24, 30:**
- А. Всички ние сме призовани в общението, в наслаждението на Христос (9-ти стих); думата *общение* включва мисълта за наслаждение; Христос е нашият отреден дял, който сме получили от Бога за наше наслаждение (2-ри стих; Кол. 1:12).
 - Б. В 1 Коринтяни намерението на апостол Павел беше да реши проблемите сред светиите в Коринт; решението на всички проблеми, особено на проблема с разделението, е наслаждението на всесъдържащия Христос.
 - В. Трябва да се съсредоточим върху Христос, а не върху хора, неща и въпроси извън Христос; трябва да се съсредоточим върху Христос като наш единствен център, определен от Бога, за да бъдат решени всички проблеми сред вярващите—1:9; Кол. 1:17б, 18б.
 - Г. Нашата цел е пълното наслаждение на Христос и пълното придобиване на Христос за изграждането на Тялото Христово; това води до най-голямото наслаждение на Христос като наша награда в хилядагодишното царство—Фил. 3:14; Мт. 25:21, 23.
 - Д. Трябва да мислим „същото нещо“; думите *същото нещо* във Филипяни обозначават субективното знание, преживяване и наслаждение на Христос; същото нещо е гоненето на Христос, за да Го уловим и да Го притежаваме—2:2, 5; 1:20-21; 3:7-14; 4:13.
 - Е. Да мислим нещо друго, освен едното нещо, означава да се бунтуваме срещу Божията икономика; в църковния живот трябва да помагаме на всички светии да мислят същото нещо; нашите мисли трябва да бъдат съсредоточени и изпълнени с наслаждението на Христос за църковния живот, за живота на Тялото.
 - Ж. В 1 Коринтяни се разкрива, че Бог ни е дал всесъдържащия Христос с богатствата на най-малко двайсет неща като наш дял за наше наслаждение; тайната на християнския живот и на църковния живот се състои в това да се наслаждаваме на Христос—1:9:
 - 1. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на дела, който сме получили от Бога—с. 2.
 - 2. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на Божията сила и мъдрост като правда, освещение и изкупление за нас—стих. 24, 30.
 - 3. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на Господ на славата, и дори като на Царя на славата, за нашето прославяне—2:7-8; Римл. 8:30; Пс. 24:6-10.
 - 4. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на Божиите дълбочини (дълбоките неща на Бога)—1 Кор. 2:10.
 - 5. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на уникалната основа на Божието здание—3:11.

6. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на наша Пасха (5:7), като безквасния хляб (8-ми стих), духовната храна, духовното питие и духовната канара (10:3-4).
7. Трябва да се наслаждаваме на Христос като Главата (11:3; Кол. 2:19; Еф. 1:19-23) и като Тялото (1 Кор. 12:12, 24-25а; Еф. 4:15-16).
8. Трябва да се наслаждаваме на Христос като на първите плодове (1 Кор. 15:20, 23), втория човек (47-ми стих) и последния Адам, Който стана животворящият Дух (45-ти стих), за да бъде всичко за нас.

II. Бог е верен в призоваването ни в общението, в наслаждението, на Своя Син, но често пъти ние сме неверни по отношение на това, че Той ни е призовал в намерението Си— 1:9; Ер. 2:13; Плач. 3:22-24:

- А. В икономиката Си Бог възнамерява да бъде изворът, източникът на живите води, за да раздаде Себе Си в нас за наше осветение и наслаждение; целта на това наслаждение е произвеждането на църквата, Божията половинка, като Негово нарастване и уголемяване, която да бъде Неговата пълнота за Негово изражение—Йн. 3:29-30; Еф. 3:16-19, 21.
- Б. Единственият начин, по който можем да приемаме Бога като извора на живите водите, е като прием от Него и като Го изливаме всеки ден; за тази цел трябва постоянно да призоваваме името на Господа (с пеене, благодарение, радост, молитва, хваление и възвестяване на Божиите спасителни дела)—Пс. 36:8-9; Ис. 12:3-6; 1 Кор. 12:13; Йн. 7:37-39; 4:10, 14; Римл. 10:12-13; 1 Сол. 5:16-18.
- В. Вместо да се наслаждават на Бога, като пият от Него, Божиите хора проявиха невярност към Него, извършвайки две злини—„Две злини стори Моят народ: / остави Мен, извора на живите води, / за да си изсече водоеми, / пукнати водоеми, които не държат вода“—Ер. 2:13:
 1. Първо, Божиите хора оставиха Бога като свой извор, като свой източник на наслаждение; второ, те се обърнаха към други източници, различаващи се от Бога, които нито можеха да ги задоволят, нито можеха да ги превърнат в уголемяване на Бога като Негова пълнота за Негово изражение.
 2. Изсичането на водоеми изобразява тежката работа на израилтяните в техния човешки труд, за да направят нещо (идоли), което да замести Бога; това, че водоемите бяха пукнати и не можеха да държат вода, показва, че без раздаването на Бога в нас като жива вода за наше наслаждение, нищо не може да утоли жаждата ни и да ни превърне в Божие нарастване за Негово изражение—Йн. 4:13-14.
- Г. Злото състояние на нечестивите е, че те не отиват при Господа, за да се хранят, да пият и да Му се наслаждават; те вършат много неща, но не отиват да се свързват с Господа, да Го вземат, да Го приемат, да вкусват от Него и да Му се наслаждават; в Божиите очи няма нищо по-лошо от това—Ис. 57:20; вж. 55:1-2, 6-7.
- Д. Ние сме неверни, но Бог е верен, само че Неговата вярност не съответства на нашите природни разбирания и представи:
 1. Бог е верен да премахне нашите идоли; всичко в нас, което обичаме повече от Господа, или което замества Господа в нашия живот, е идол—Езек. 14:3; 1 Йн. 5:21.
 2. Външният мир в нашето обкръжение, нашият личен уют и спокойствие и нашите принадлежности могат да се превърнат в идоли и да ни накарат да се заблудим; но Бог е верен да премахне тези неща, за да прием от Него като извора на живите води.
 3. Бог е верен и допуска да се сблъскваме с неприятности, за да се научим да не уповаваме на себе си, а на Него, така че Той да ни въведе в икономиката Си, за да се наслаждаваме на Христос, да всмукваме Христос, да прием Христос, да ядем Христос и да усвояваме Христос, за да може Бог да нарасне в нас и да изпълни икономиката Си—Ер. 17:7-8; 2 Лет. 1:8-9; Йн. 16:33; 1 Кор. 10:3-4; 12:13.

4. Бог се интересува единствено от това да се наслаждаваме на Христос; може да си мислим, че сме безнадеждни поради провалите си, но Бог не се обезсърчава; нашите провали просто отварят пътя за Христос, Който влиза в нас, за да бъде всичко в нас и за да ни доведе до зрялост—Римл. 8:28-29; Евр. 6:1а; Бит. 37:1 и бележка; 47:7 и бележка.

III. В 1 Коринтяни се разкрива, че за да се наслаждаваме на Господа, трябва да Го обичаме (2:9-10; 16:22) и трябва да обичаме един другия (13:1-8а); Господното възстановяване е възстановяване на нашата първа любов към Господ Исус (Откр. 2:4; 1 Йн. 4:19) и на взаимната любов помежду ни за изграждането на органичното Тяло Христово (Еф. 4:16):

- A. Нашата любов към Господа е задължителното условие, което ни позволява да влезем в Неговото сърце и да схванем всички негови тайни, за да може да реализираме и да участваме в дълбоките и скрити неща, които Бог е отредил и приготвил за нас—1 Кор. 2:9-10; Мт. 22:37-38; Пс. 73:25; 116:1-2:
 1. Съдържанието на църковния живот зависи от наслаждението на Христос; колкото повече се наслаждаваме на Него, толкова по-богато ще бъде съдържанието; но за да се наслаждаваме на Христос, е необходимо да Го обичаме с първата любов—Откр. 2:4-5, 7.
 2. Упадъкът на църквата започва с оставянето на първата любов към Господа; да обичаме Господа с първата любов, с най-добрата любов, означава да Му даваме първенството, първото място, във всичко, и да бъдем утеснявани от Неговата любов, за да Го считаме и да Го приемаме като всичко в нашия живот—стих. 4-5; Кол. 1:18б; 2 Кор. 5:14-15; Мк. 12:30; Пс. 73:25-26.
 3. Самият живот, който получихме, когато повярвахме в Господ Исус, е една личност, а единственият начин да прилагаме тази личност и да ѝ се наслаждаваме, е като Го обичаме с първата любов; понеже в качеството Си на наш живот, Господ Исус е личност, ние се нуждаем от нова връзка с Него, за да се наслаждаваме на Неговото настоящо присъствие в момента и ден след ден—Йн. 11:25; 14:5-6; 1 Тим. 1:14; Йн. 14:21, 23; 2 Кор. 5:14-15; Откр. 2:4-7; Кол. 1:18б; Римл. 6:4; 7:6.
 4. Трябва да сме наводнени с Христовата любов; божествената любов трябва да бъде като бурен прилив на големи води, които се носят към нас и ни карат да живеем за Него и да Го обичаме до краен предел, отвъд собствения си контрол—2 Кор. 5:14.
 5. За да обичаме Господа до краен предел, трябва да искаме и да се стремим да живеем в Божия дом през всичките дни на живота си, да съзерцаваме Неговата красота (прелест, любезност, очарование) и да се допитваме до Бога в Неговия храм; да се допитваме до Бога, означава да сверяваме с Него всичко, свързано с нашия всекидневен живот—Пс. 27:4.
- B. Любовта е най-превъзходният начин да бъдем нещо или да вършим нещо за изграждането на църквата като органичното Тяло Христово—1 Кор. 12:31б—13:8, 13; вж. 14:1, 3, 4б:
 1. „Знанието възгордява, а любовта изгражда“; може да слушаме съобщенията на служението и да се възгордеем с придобитото знание—8:1б; вж. 2 Кор. 3:6.
 2. Когато законът на Духа на живота в качеството си на закона на любовта (Римл. 8:2; Гал. 6:2-3) е задействан в нас, нашият труд в Господа е труд на любов (1 Кор. 15:58; 1 Сол. 1:3), с който ние поддържаме и подкрепяме слабите (Деян. 20:35; 1 Сол. 5:14); *слабите* са тези, които са слаби в духа си, в душата си или в тялото си, или са слаби във вярата.

3. Христос, Когото обичаме, е Христос, който обича църквата (Еф. 5:25); ако Го обичаме, ще обичаме църквата така, както я обича Той; църковният живот е живот на братолюбие (1 Йн. 4:7-8; 2 Йн. 5-6; Йн. 15:12, 17; Откр. 3:7; Еф. 5:2; вж. Юда 12а) и Тялото из-гражда себе си в любов (Еф. 4:16).
4. Даденият ни от Бога, новороден дух е дух на любов; нуждаем се от пламенен дух на любов, за да победим упадъка на днешната църква—2 Тим. 1:7; Римл. 12:10-11.
5. Любовта ни един към друг става реална за нас, когато все повече и повече навлизаме в преживяването и наслаждението на смесването за единството, за изграждането и за реалността на Тялото Христово—1 Кор. 12:14-27; Римл. 16:1-16; Кол. 4:16; Йн. 12:24; Лев. 2:4-5.